

kaldet til den Discusſion; men jeg føler mig, idetmindſte ved den nærværende Sags Behandling, ikke kaldet dertil. Jeg troer, at enhver Sag har nok i ſine egne Vanſkeligheder, og jeg vil derfor holde mig til de Vanſkeligheder, ſom ſelve Finantsforſlaget kan frembyde; og ikke ſee ud over den 1ſte April 1855; thi dermed have vi Intet at gjøre.

Nothe: Jeg maa i en vis Henſeende være den høitærede Finantsminiſter takſkyldig for det Svar, han har givet mig, idet det nemlig har givet mig fuldstændig Dplyſning om, i hvilken Stilling Thinget ſtaaer med Henſyn til Finantslovens Behandling. Det gjør mig kun ondt, at den ærede Finantsminiſter har ſagt, at det var en ſkæv Stilling. Jeg havde haab om, at det var rigtigt, og at det var Thingets Ret at ſpørge om Statens almindelige Finantser, forſaavidt Kongeriget udgjør en væſentlig Deel af det hele Monarchie. Jeg har imidlertid ikke kunnet forſtaa den ærede Finantsminiſter anderledes, end at han har villet ſige os: det er Eder uvedkommende, det tilkommer ikke Folkethinget at ſpørge om Noget, ſom ligger udenfor Kongeriget. Altsaa den Forbindelſe, ſom der nødvendigviis efter den hele finantsſtelle Stilling er mellem Kongeriget og de øvrige Landsdele, maae vi ikke berøre. Ja naar jeg forſt kjender det Standpunkt, der ſaaledes ſkal indtages, er det viſtnok overflødigt at gjøre videre Bemærkninger derved; thi diſſe ville i ſaa Fald naturligviis være ſpilbte.

Den ærede Finantsminiſter har ſagt, at Forſkjellen mellem hans og min Dpfatning af den finantsſtelle Stilling var den, at han kaldte den „beroligende“ og jeg „ikke affrækkende“; Jeg troer ikke, at det er herom, at Spørgsmaalet dreier ſig. Jeg har ſøgt at fremlægge Data, ved hvilke jeg har villet begrundede en almindelig Anſkuelſe hos det ærede Things Medlemmer om den finantsſtelle Stilling; den ærede Finantsminiſter har derimod ikke anſeet det nødvendigt og rigtigt, nærmere at inddegaae diſſe Data, eller paa viſe de mulige Urigtigheder deri, diſſe maa altsaa indtil videre ſtaa ved deres Værd, og jeg maa nu overlade til det ærede Thing ſelv at bedømme diſſe, da jeg for mit Vedkommende

anſeer det for overflødigt at yttre mere om denne Sag, naar Stillingen ſkal være den, ſom den ærede Finantsminiſter har antydet.

Finantsminiſteren: Jeg kan ikke give den ærede Rigsdagsmand Ret i, at jeg ſkulde have ſagt, at Rigsdagen ſtod i en ſkæv Stilling til denne Sag, det har jeg aldeles ikke ſagt. Jeg har kun ſagt, at den ærede Rigsdagsmand havde ſtillet ſig paa et ſkævt Standpunkt, men det er ikke faldet mig ind at troe, at den ærede Rigsdagsmand i denne Henſeende identificerede ſig med Rigsdagen. Jeg troer, at Rigsdagen, og navnlig dette Thing, meget vel vil vide at bedømme, og juſt at træffe det Rigtige i Henſeende til den Stilling, hvori det ſtaaer til Monarchiets ſamlede Finantser. Det, ſom jeg fornemmelig har troet at maae tilbageviſe i den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger, det var det, ſom ſtreiſede ind paa Hertugdømmernes ſærlige finantsſtelle Gebeet; og jeg troer, at Ingen, ſom med Opmærkſomhed, ſaaledes ſom jeg, har fulgt den ærede Rigsdagsmands Udtalelſer, ſkal kunne nægte, at han i en væſentlig Grad netop har beſkæftiget ſig med den Side af Sagen, hvorledes det ſkulde blive Finantsminiſteren muligt at gjøre H. S. Majeſtæt Forſlag om at dække en eventuel Underbalance i Hertugdømmernes Finantsregniſtab. Jeg troer, at han i ſaa Henſeende har ſtillet ſig en Opgave, ſom han ganſke kunde have ſparet ſig. Jeg troer, at det ſkal findes, at den ærede Rigsdagsmand i denne Henſeende paa ingen Maade havde behøvet at ſtabe ſig den Vanſkelighed, ſom han har ſtabt ſig.

Tſcherning. Førend jeg berører den øvrige Deel af Sagen, vil jeg holde faſt ved den Beregning, ſom det ærede Medlem fra Kjøbenhavn har opſtillet, da han ſøgte at gjøre det klart for Rigsdagen, hvorledes vor finantsſtelle Stilling i det Hele taget var. Jeg har, ſaa længe her har været forhandlet om Finantslove i denne Rigsdag, ſøgt at gjøre opmærkſom paa, at man egentlig ſlap bort fra den ſande Betragtning af Forholdene, og derved alfor let kom ind paa at give Penge ud, og gaae ind paa Veie, ſom førte til diſſe Udgifter. Man har imidlertid ſaa længe, ſom man ſtræbte ind paa diſſe Veie,